

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

18 октомври 2011 година*

По дело C-406/09

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) с акт от 16 октомври 2009 г., постъпил в Съда на 21 октомври 2009 г., в рамките на производство по дело

Realchemie Nederland BV

срещу

Bayer CropScience AG,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: г-н V. Skouris, председател, г-н A. Tizzano, г-н J.N. Cunha Rodrigues, г-н K. Lenaerts, г-н J.-С. Bonichot, г-жа A. Prechal, председатели на състави, г-н A. Rosas, г-жа R. Silva de Lapuerta, г-н K. Schiemann, г-н E. Juhász, г-н D. Šváby, г-жа M. Berger (докладчик) и г-н E. Jarašiūnas, съдии,

* Език на производството: нидерландски.

генерален адвокат: г-н Р. Mengozzi,
секретар: г-жа М. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 25 януари 2011 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Realchemie Nederland BV, от адв. J. A. M. Janssen, advocaat, и адв. T. Diekmann, Rechtsanwalt,

- за нидерландското правителство, от г-жа С. Wissels, в качеството на представител,

- за германското правителство, от г-н J. Möller и г-жа S. Unzeitig, в качеството на представители,

- за Европейската комисия, от г-жа А.-М. Rouchaud-Joët и г-н R. Troosters, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 5 април 2011 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74) и на член 14 от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост (ОВ L 157, стр. 45; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 56).
- 2 Запитването е представено в рамките на спор между Realchemie Nederland BV (наричано по-нататък „Realchemie“) и Bayer CropScience AG (наричано по-нататък „Bayer“) по повод на изпълнението в Нидерландия на шест решения, постановени от Landgericht Düsseldorf (Германия), с които тази юрисдикция, сезирана от Bayer с искова молба, в която се твърди нарушение на патентни права, забранява на Realchemie да внася, да държи и да търгува с определени пестициди в Германия.

Правна уредба

Право на Съюза

Регламент № 44/2001

3 Съображения 6 и 7 от Регламент № 44/2001 гласят:

„(6) С оглед постигане на целта за свободно движение на съдебни решения по граждански и търговски дела е необходимо и подходящо правилата, приложими по отношение на компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения, да се регламентират с правен акт на Общността, който е със задължителна сила и се прилага пряко.

(7) Обхватът на настоящия регламент трябва да включва всички основни граждански и търговски дела с изключение на някои ясно определени дела.“

4 Съображения 16 и 17 от Регламент № 44/2001 предвиждат:

„(16) Взаимното доверие в упражняването на правосъдие в Общността оправдава съдебни решения, които са постановени в държава членка, да бъдат автоматично признавани без нуждата от някаква процедура, освен в случаите на оспорване.

(17) По силата на същия принцип на взаимно доверие трябва да бъде ефективна и бърза процедурата за превръщането на едно съдебно решение, което е постановено в една държава членка, в изпълняемо в друга. За тази цел декларацията, че едно съдебно решение е изпълняемо, трябва да бъде издавана на практика автоматично след изцяло формална проверка на представените документи, без съдът да има възможност да повдига по свой почин някое от основанията за неизпълняемост, които са установени по силата на настоящия регламент.“

5 Съображение 19 от Регламент № 44/2001 гласи:

„Трябва да се гарантира приемственост между [конвенцията от 27 септември 1968 г. относно подведомствеността и изпълнението на съдебните решения в областта на гражданското и търговското право (ОВ L 299, 1972 г., стр. 32, наричана по-нататък „Брюкселската конвенция“)] и настоящия регламент и за тази цел трябва да се установят преходни разпоредби. Същата нужда от приемственост се прилага и по отношение на тълкуването на Брюкселската конвенция от Съда на Европейските общности, а Протоколът от 1971 г. [за тълкуването от Съда, в неговата ревизирана и изменена редакция (ОВ L 27, 1998 г., стр. 28)] трябва също така да остане приложим спрямо висящи дела към момента на влизане в сила на настоящия регламент.“

6 Съдържанието на член 1, параграфи 1 и 2 от посочения регламент е следното:

„1. Настоящият регламент се прилага по граждански и търговски дела, независимо от естеството на съда или правораздавателния орган. Той не обхваща, по специално, данъчни, митнически или административни дела.

2. Настоящият регламент не се прилага по отношение на:

а) гражданското състояние, правоспособността и дееспособността на физически лица, имуществени права, произтичащи от брачни правоотношения, завещания и наследяване;

б) производства, свързани с обявяването на дружества или други юридически лица в несъстоятелност, конкордати и аналогични производства;

в) социално осигуряване;

г) арбитраж.“

7 Според член 32 от този регламент „за целите на настоящия регламент „съдебно решение“ означава всяко съдебно решение, постановено от съд или правораздавателен орган на държава членка, както и да се нарича съдебното решение, включително декрет, разпореждане, решение или заповед за изпълнение, както и определянето на разноските от служител на съда“.

8 Член 34 от Регламент № 44/2001 гласи:

„Съдебно решение не се признава:

[...]

- 2) когато то е постановено в отсъствие на страната, ако на ответника не е връчен документът за образуване на производството или равностоен документ в достатъчен срок, за да има възможност да организира защитата си, освен ако ответникът не е успял да започне дело за оспорване на съдебното решение, когато е било възможно да стори това;

[...]

- 9 Член 43 от този регламент е формулиран по следния начин:

„1. Решението по молбата за декларация за изпълняемост може да се обжалва от всяка от страните.

2. Жалбата се внася пред съда, посочен в списъка в приложение III.

3. Жалбата се разглежда в съответствие с процесуалните правила за състезателните производства.

4. Ако страната, срещу която се иска изпълнение, не се яви пред съда, сезиран с жалба, повдигната от молителя, се прилага член 26, параграфи от 2 до 4, дори когато страната, срещу която се иска изпълнение, няма местоживееие в някоя от държавите членки.

5. Жалба срещу декларацията за изпълняемост се подава до един месец от връчването на декларацията. Ако страната, срещу която се иска изпълнение, има местоживееие в държава членка, различна от тази, в която е издадена декларацията за изпълняемост, срокът за обжалване е два месеца и тече от датата на връчването, било лично на страната, или по нейното местоживееие. Не се допуска удължаване на срока поради голяма отдалеченост.“

Директива 2004/48

- 10 Съображение 3 от Директива 2004/48 потвърждава по-специално, че „липсата на ефективни средства за изпълнение на права върху интелектуална собственост обезкуражава обновяването и творчеството, намаляват и инвестициите. Следователно е необходимо да се гарантира, че материалното право върху интелектуалната собственост, което понастоящем до голяма степен представлява част от достиженията на правото на ЕС (acquis communautaire), се прилага ефективно в Общността“.
- 11 Съображения 8—11 от Директива 2004/48 са формулирани така:
- „(8) Несъответствията между системите на държавите членки по отношение на средствата за упражняване на правата върху интелектуална собственост накърняват правилното функциониране на вътрешния пазар и поради това е невъзможно да се гарантира, че правата върху интелектуалната собственост се ползват от равностойна закрила в Общността. Това положение не насърчава свободното движение в рамките на вътрешния пазар, нито създава благоприятна среда за лоялна конкуренция.
- (9) Сегашните различия водят също така до изоставане в правната уредба на материалното право върху интелектуалната собственост и до разпокъсване на вътрешния пазар в това отношение. [...] Ето защо сближаването на законодателството на държавите членки в тази област е съществена предпоставка за правилното функциониране на вътрешния пазар.
- (10) Настоящата директива има за цел да сближи законодателните системи, за да се гарантира висока, равностойна и еднаква степен на закрила във вътрешния пазар.

- (11) Настоящата директива няма за цел въвеждане на хармонизирани правила за съдебно сътрудничество, юрисдикция, признаване и въвеждане в сила на решения по граждански и търговски въпроси, нито се занимава с приложимото законодателство. Съществуват инструменти на Общността, с които подобни въпроси се уреждат най-общо и по принцип са еднакво приложими за интелектуалната собственост.“
- 12 Член 1 от Директива 2004/48 предвижда, че тя „се отнася за мерките, процедурите и средствата за защита, които са необходими за гарантиране спазването на правата върху интелектуална собственост“.
- 13 Член 2 от глава I на Директивата, озаглавен „Обхват“, гласи:

„1. Без да се засягат средствата, които са или могат да бъдат предвидени в законодателството на [Съюза] или в националното законодателство, доколкото тези средства могат да са по-благоприятни за притежателите на права, мерките, процедурите и средствата за защита, предвидени в настоящата директива, се прилагат в съответствие с член 3 за всички нарушения на права върху интелектуална собственост, както е предвидено в законодателството на [Съюза] и/или в националното законодателство на съответната държава членка.“

- 14 Според член 3 от глава II, раздел 1 на посочената директива, озаглавен „Общо задължение“:

„1. Държавите членки предвиждат мерки, процедури и средства, които са необходими за гарантиране на изпълнението на права върху интелектуалната собственост, обхванати от настоящата директива. Тези мерки, процедури и средства за защита са лоялни и справедливи и не могат да бъдат ненужно сложни или скъпи, нито да са свързани с неразумни срокове или с неоправдани забавяния.

2. Също така тези мерки, процедури и средства за защита са ефективни, пропорционални и разубеждаващи и се прилагат по начин, чрез който се избягва създаването на препятствия пред законната търговия и се предвиждат предпазни механизми срещу злоупотреба с тях.“

15 Член 14 от Директива 2004/48, озаглавен „Съдебни разноски“, предвижда:

„Държавите членки гарантират, че понесените от печелившата страна разумни и пропорционални съдебни разноски и други разходи са за сметка на губещата страна, освен ако това не се позволява от съображения за справедливост.“

Национална правна уредба

Германската правна уредба

16 Членове 890 и 891 от германския граждански процесуален кодекс (Zivilprozessordnung, наричан по-нататък „ZPO“) гласят:

„Член 890

Принудително изпълнение на задължение за бездействие и на задължение да се търпи определено действие

1. Ако длъжникът не изпълни задължението си за бездействие или задължението си да търпи определено действие, ще бъде осъден по искане на вискателя

от първоинстанционната юрисдикция да заплати глоба като гражданскоправна санкция и в случай на несъбираемост — на лишаване от свобода или на лишаване от свобода за максимален срок от шест месеца. Всяка глоба като гражданскоправна санкция не може да надвишава 250 000 EUR, а лишаването от свобода — общо две години.

2. Осъждането трябва да бъде предшествано от предупредително съобщение, направено от първоинстанционната юрисдикция след поискване, ако то вече не фигурира в решението, с което е наложено задължението.

3. По искане на вискателя длъжникът може да бъде осъден и да представи гаранция за всички последващи вреди, които биха произлезли в определен срок от всяко друго неизпълнение.

Член 891

Производство, изслушване на длъжника, осъждане относно съдебните разноски

Решенията на основание членове 887—890 се постановяват под формата на определение. Длъжникът се изслушва предварително. [...].“

Нидерландската правна уредба

- ¹⁷ От делото е видно, че посредством член 1019h от нидерландския граждански процесуален кодекс (*Wetboek van burgerlijke rechtsvordering*) Кралство Нидерландия е транспонирало във вътрешния си правов ред разпоредбата на член 14 от Директива 2004/48. Според запитващата юрисдикция тази разпоредба

позволява в случаите, за които се отнася посочената директива, по-тежко от обикновеното осъждане за съдебните разноски.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

- 18 В рамките на производство за налагане на привременни мерки, въз основа на подаден пред него иск от Bayer, Landgericht Düsseldorf с определение от 19 декември 2005 г. (наричано по-нататък „основното определение“) е забранил на Realchemie, поради нарушение на патентни права, да внася, да държи и да търгува с определени пестициди в Германия. При неспазване на тази забрана се налага глоба. Освен това Landgericht Düsseldorf разпорежда на Realchemie да съобщи търговските сделки, свързани с тези пестициди, и върху складовата му наличност да бъде учреден законен залог. С основното определение Landgericht Düsseldorf осъжда Realchemie да заплати и съдебните разноски.
- 19 В допълнение към осъждането за съдебните разноски в основното определение, с определение от 29 август 2006 г. Landgericht Düsseldorf определя съдебните разноски в размер на 7 829,60 EUR.
- 20 Освен това с определение от 17 август 2006 г. (наричано по-нататък „определението за налагане на глобата“), постановено на основание член 890 от ZPO, Landgericht Düsseldorf налага на Realchemie глоба („Ordnungsgeld“) в размер на 20 000 EUR, която трябва да бъде внесена в касата на същия съд за нарушение на постановената в основното определение забрана, и осъжда Realchemie да заплати съдебните разноски, свързани с това производство по налагане на глоба.

- 21 В допълнение към осъждането за съдебните разноски в определението за налагане на глобата, с определение от 19 септември 2006 г. Landgericht Düsseldorf определя съдебните разноски в размер на 898,60 EUR.

- 22 Освен това с определение от 6 октомври 2006 г. (наричано по-нататък „определението за налагане на имуществена санкция“) Landgericht Düsseldorf налага на Realchemie имуществена санкция („Zwangsgeld“, член 888 от ZPO) в размер на 15000 EUR с цел да го подтикне да съобщи търговските си сделки с въпросните пестициди. Освен това Realchemie е осъдено да заплати съдебните разноски, свързани с това производство по налагане на имуществена санкция.

- 23 В допълнение към осъждането за съдебните разноски с определението за налагане на имуществена санкция, с определение от 11 ноември 2006 г. Landgericht Düsseldorf определя съдебните разноски в размер на 852,40 EUR, увеличени с лихви.

- 24 Realchemie е било уведомено за тези шест решения, постановени от Landgericht Düsseldorf, няколко дни след тяхното произнасяне.

- 25 С молба от 6 април 2007 г. Bayer сезира Rechtbank 's-Hertogenbosch (Нидерландия) по реда на обезпечително производство с цел да се разреши изпълнението в Нидерландия на шестте решения, приети от Landgericht Düsseldorf.

- 26 С определение от 10 април 2007 г. Rechtbank 's-Hertogenbosch по реда на обезпечително производство уважава искането на Bayer да направи изпълняеми в Нидерландия, на основание Регламент № 44/2001, шестте решения, приети от Landgericht Düsseldorf.

- 27 На 14 юни 2007 г. Realchemie сезира Rechtbank 's-Hertogenbosch с жалба по член 43 от Регламент № 44/2001 срещу определението от 10 април 2007 г., като иска неговата отмяна и отхвърлянето на поисканото от Bayer разрешение.
- 28 Realchemie се позовава на основанието за отказ, посочено в член 34, точка 2 от Регламент № 44/2001, като посочва по същество, че основното определение, определението за налагане на глобата, както и определението за налагане на имуществена санкция не могат да бъдат признати и изпълнени в друга държава членка, тъй като са постановени, без то да е било призовано и без провеждането на устно обсъждане, и че трите определения относно съдебните разноси не могат да бъдат нито признати, нито изпълнени, поради това че представляват неразделна част от трите горепосочени определения.
- 29 С определение от 26 февруари 2008 г. Rechtbank 's-Hertogenbosch отхвърля тази жалба като неоснователна и потвърждава определението от 10 април 2007 г. Rechtbank 's-Hertogenbosch приема, че макар постановените от Landgericht Düsseldorf определения да са постановени по едностранни искания, те са решения по смисъла на член 32 от Регламент 44/2001 и следователно могат да бъдат изпълнени в Нидерландия.
- 30 Що се отнася до довода на Realchemie, че е недопустимо Bayer да иска изпълнението на определението за налагане на глобата, Rechtbank 's-Hertogenbosch счита, че обстоятелството, че това определение налага на Realchemie да внесе глоба в размер на 20 000 EUR в касата на Landgericht Düsseldorf, не лишава Bayer от право и интерес Realchemie да внесе ефективно посочената глоба в касата на този съд, което представлява стимул за изпълнение на основното определение, и че следователно за тази цел Bayer може да предприеме изпълнението на това определение в Нидерландия.

- 31 Rechtbank 's-Hertogenbosch осъжда Realchemie да заплати съдебните разноски по жалбата.
- 32 Посочената юрисдикция е определила съдебните разноски не както е поискало Bayer, съгласно член 1019h от нидерландския граждански процесуален кодекс, а съобразно общия режим.
- 33 Realchemie обжалва по реда на касационното производство определението на Rechtbank 's-Hertogenbosch от 26 февруари 2008 г. Bayer иска отхвърляне на жалбата и подава насрещна жалба.
- 34 При тези условия Hoge Raad der Nederlanden решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Следва ли понятието „граждански и търговски дела“ в член 1 [от Регламент № 44/2001] да се тълкува в смисъл, че [посоченият] регламент се прилага и за признаването и изпълнението на решение, което включва осъждане да се плати глоба по член 890 от [ZPO]?

2) Следва ли член 14 от Директива [2004/48] да се тълкува в смисъл, че той намира приложение и спрямо производство по изпълнение, свързано с:

- а) постановено в друга държава членка решение относно нарушение на право върху интелектуалната собственост;

- б) постановено в друга държава членка решение, с което се налага имуществена санкция или глоба за неспазване на забрана за нарушаване на право върху интелектуалната собственост;

- в) постановени в друга държава членка решения относно съдебните разпоредби, които се основават на споменатите в точки а) и б) решения?³⁵

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

- ³⁵ С първия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска Съдът да установи дали едно определение, което включва осъждане да се плати глоба на основание национална разпоредба като член 890 от ZPO, попада в приложното поле на Регламент № 44/2001, определено в член 1 от същия регламент.

- ³⁶ Hoge Raad der Nederlanden посочва, че съмненията, които изпитва в това отношение, произтичат от различни обстоятелства. Най-напред, според тази юрисдикция става въпрос за глоба, санкционираща нарушение на съдебна забрана, наложена от съда по искане на частноправен субект, която обаче ще бъде събрана в полза не на Bayer, а на германската държава. По-нататък, тази глоба няма да бъде събрана от частноправния субект или от негово име, а служебно. Накрая, действителното събиране на глобата също ще бъде извършено от германската юрисдикция.

- 37 С оглед на тези обстоятелства нидерландското правителство счита, че решението на германската юрисдикция, с което Realchemie е осъдено да плати глобата, по естеството си не попада в приложното поле на Регламент № 44/2001, като се има предвид неговият публичноправен характер. Германското правителство и Европейската комисия, напротив, считат, че това решение попада в приложното поле на Регламент № 44/2001, след като спорът по главното производство, с който то е свързано, се отнася до гражданските и търговските дела, както са определени в този регламент.
- 38 Трябва предварително да се припомни, че доколкото Регламент № 44/2001 заменя занапред Брюкселската конвенция в отношенията между държавите членки с изключение на Кралство Дания, даденото от Съда тълкуване относно тази конвенция важи и за посочения регламент, когато неговите разпоредби и разпоредбите на Брюкселската конвенция могат да се квалифицират като равнозначни (вж. по-специално Решение от 10 септември 2009 г. по дело German Graphics Graphische Maschinen, C-292/08, Сборник, стр. I-8421, точка 27 и цитираната съдебна практика). Освен това от съображение 19 на Регламент № 44/2001 е видно, че трябва да бъде осигурена приемственост по отношение на тълкуването между Брюкселската конвенция и посочения регламент.
- 39 В това отношение трябва да се констатира, че приложното поле на Регламент № 44/2001, както и това на Брюкселската конвенция, е ограничено до понятието „граждански и търговски дела“. Това приложно поле се определя от наличието на елементи, които характеризират естеството на правоотношенията между страните по спора или неговия предмет (вж. по-специално в този смисъл Решение на Съда от 28 април 2009 г. по дело Apostolides, C-420/07, Сборник, стр. I-3571, точки 42, 45 и 46, както и цитираната съдебна практика).
- 40 Що се отнася в частност до привременните мерки, Съдът счита, че тяхната принадлежност към приложното поле на Брюкселската конвенцията се определя не от тяхното собствено естество, а от естеството на правата, чиято защита те осигуряват (вж. по-специално Решение на Съда от 27 март 1979 г. по дело de Cavel, 143/78, Recueil, стр. 1055, точка 8 и Решение на Съда от 17 ноември 1998 г. по дело Van Uden, C-391/95, Recueil, стр. I-7091, точка 33).

- 41 В случая, макар според член 890 от ЗПО разглежданата в главното производство глоба да има наказателен характер и мотивите на определението, с което е наложена, изрично да посочват наказателния характер на тази глоба, също така е факт, че по това дело става въпрос за спор, противопоставящ два частноправни субекта, чийто предмет е допускането на изпълнение в Нидерландия на шест решения, постановени от Landgericht Düsseldorf, с които тази юрисдикция, сезирана от Bayer с искова молба, в която се твърди нарушение на патентни права, е забранила на Realchemie да внася, да държи и да търгува с определени пестициди в Германия. Така предявеният иск има за цел да защити права на частноправни субекти и не предполага проява на прерогативи на публична власт от една от страните по спора. С други думи, съществуващото правоотношение между Bayer и Realchemie трябва да бъде квалифицирано като „частноправно“ и следователно попада в обхвата на понятието „граждански и търговски дела“ по смисъла на Регламент № 44/2001.
- 42 Наистина от акта за преюдициално запитване е видно, че наложената на Realchemie с определението на Landgericht Düsseldorf глоба на основание член 890 от ЗПО в случай на изпълнение трябва да бъде изплатена на германската държава, а не на частноправен субект, че глобата няма да бъде събрана от частноправния субект или от негово име, а служебно и че действителното събиране се извършва от службите на германската юрисдикция. Тези особени аспекти на германското изпълнително производство обаче не могат да бъдат разглеждани като определящи, що се отнася до естеството на правото на изпълнение. Всъщност естеството на това право зависи от естеството на субективното право, за чието нарушаване е било разпоредено изпълнението, в случая правото на Bayer на изключително ползване на изобретението, защитено от неговия патент, което без съмнение е от областта на гражданските и търговските дела по смисъла на член 1 от Регламент № 44/2001.
- 43 Накрая, що се отнася до въпроса, повдигнат от нидерландското правителство, по кои процедурни правила националната юрисдикция трябва да изпълни разглежданите в главното производство решения, следва да се отбележи, че запитващата юрисдикция не е поставила такъв въпрос и Съдът няма основание да се произнесе по него.

- 44 Като се има предвид гореизложеното, на първия въпрос следва да се отговори, че понятието „граждански и търговски дела“ по смисъла на член 1 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че този регламент се прилага към признаването и изпълнението на решение на юрисдикция, което включва осъждане да се плати глоба, с оглед изпълнението на съдебно решение в областта на гражданските и търговските дела.

По втория въпрос

- 45 С втория си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска от Съда да се установи дали съдебните разноски, свързани с процедура по екзекватура, започнала в Нидерландия, в хода на която е било поискано признаването и изпълнението на шест постановени в Германия съдебни решения в рамките на спор, целящ да бъде защитено право върху интелектуална собственост, попадат в приложното поле на член 14 от Директива 2004/48, който задължава държавите членки да гарантират, че понесените от печелившата страна съдебни разноски ще бъдат по принцип понесени от загубилата страна.
- 46 Следва да се припомни, че по силата на своя член 1 Директива 2004/48 се отнася за всички мерки, процедури и средства за защита, необходими за гарантиране на спазването на правата върху интелектуална собственост. Освен това член 2, параграф 1 от тази директива гласи, че тези мерки, процедури и средства за защита се прилагат в съответствие с член 3 от нея за всички нарушения на права върху интелектуална собственост, предвидени по-специално в националното законодателство на съответната държава членка. Следователно приложното поле на Директива 2004/48 по принцип може да обхване производство по екзекватура.
- 47 Трябва да се отбележи също, че според съображения 10 и 11 от Директива 2004/48 тя има за цел да сближи законодателните системи, за да се гарантира висока, равностойна и еднаква степен на закрила във вътрешния пазар и няма

за цел въвеждане на хармонизирани правила за съдебно сътрудничество, юрисдикция, признаване и въвеждане в сила на решения по граждански и търговски въпроси, нито се занимава с приложимото законодателство. Освен това, както е подчертано във второто изречение на съображение 11, съществуват инструменти на Общността, с които подобни въпроси се уреждат най-общо и по принцип са еднакво приложими за интелектуалната собственост.

- 48 Що се отнася до член 14 от Директива 2004/48, тази разпоредба цели да засили нивото на закрила на интелектуалната собственост, като предотврати вероятността засегнатата страна да бъде разубедена да започне съдебно производство, за да защити правата си.
- 49 Следователно тълкуване на тази разпоредба в смисъл, че тя трябва да се прилага и към производство по екзекватура, и към свързаните с него решения относно разносните, съответства на общата цел на Директива 2004/48 да сближи законодателните системи, за да се гарантира висока, равностойна и еднаква степен на закрила във вътрешния пазар, както и на специфичната цел на тази разпоредба да предотврати вероятността засегнатата страна да бъде разубедена да започне съдебно производство, за да защити правата си върху интелектуална собственост. Съобразно тези цели, нарушителят на права върху интелектуална собственост трябва в общи линии да понесе изцяло финансовите последици от своето поведение.
- 50 Поради това на втория въпрос следва да се отговори, че съдебните разноси, свързани с производство по екзекватура, образувано в една държава членка, в хода на което е поискано признаване и изпълнение на решение, постановено в друга държава членка, в рамките на спор, целящ закрилата на право на интелектуална собственост, попада в обсега на член 14 от Директива 2004/48.

По съдебните разноски

- 51 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

- 1) Понятието „граждански и търговски дела“ по смисъла на член 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че този регламент се прилага към признаването и изпълнението на решение на юрисдикция, което включва осъждане да се плати глоба, с оглед изпълнението на съдебно решение в областта на гражданските и търговските дела.
- 2) Съдебните разноски, свързани с производство по екзекватура, образувано в една държава членка, в хода на което е поискано признаване и изпълнение на решение, постановено в друга държава членка, в рамките на спор, целящ закрилата на право на интелектуална собственост, попада в обсега на член 14 от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост.

Подписи